

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/274/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112218453
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2112218453.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vankovou v právnej veci navrhovateľa: Prima banka Slovensko, a.s. IČO 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., IČO 36 857 033, so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, proti odporcovi: S. J., narodený X.X.XXXX, trvale bytom L. XXX/XX, Z., zastúpený opatrovníčkou pre konanie: T. X. T., zamestnankyňa Okresného súdu Piešťany, o zaplatenie 1.451,30 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd ruší platobný rozkaz tunajšieho súdu č. k. 17Ro/140/2012-40 zo dňa 27.11.2012.

Návrh sa zamieta.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 6.9.2012 doručeným súdu dňa 17.9.2012 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 1.451,30 eura s úrokom z omeškania vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.451,30 eura od 19.11.2009 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1.451,30 eura od 19.11.2009 do zaplatenia.

Súd návrhu v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č. k. 17Ro/140/2012-40 zo dňa 27.11.2012, ktorý platobný rozkaz nebolo možné odporcovi doručiť do vlastných rúk.

Uznesením tunajšieho súdu číslo konania 10C/274/2013-107 zo dňa 22.8.2013 bola odporcovi ustanovená podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku opatrovníčka, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt odporcu.

Podľa ustanovenia § 173 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Ak platobný rozkaz nemožno doručiť čo i len jednému z odporcov, súd ho uznesením zruší v plnom rozsahu. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba. Súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk, preto súd rozhodol o zrušení platobného rozkazu v plnom rozsahu.

Podaním zo dňa 5.8.2013 doručeným súdu dňa 8.8.2013 požiadal navrhovateľ o zmenu návrhu tak, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu 1.451,30 eura s úrokom vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.451,30 eura od 19.11.2009 do zaplatenia a s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 1.451,30 eura od 19.11.2009 do zaplatenia, ktorú zmenu návrhu pripustil súd uznesením číslo konania 10C/274/2013-108 zo dňa 22.8.2013.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Návrhom zo dňa 6.9.2012, s Doplnením návrhu zo dňa 5.8.2013, so Zmenou návrhu zo dňa 5.8.2013, s Vyjadrením navrhovateľa zo dňa 2.9.2013, s listinnými dôkazmi, a to najmä so Zmluvou o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 15.4.2008, s výpismi z účtu, s Odstúpením od zmluvy zo dňa 6.11.2009, so Sadzobníkom poplatkov Dexia banka Slovensko a.s. platným od 2.11.2009, s Podmienkami zriadenia a vedenie služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“, so Všeobecnými obchodnými podmienkami Dexia banky Slovensko a.s. platnými od 17.3.2008, s Dodatkom k zmluve o účte - bonus/zľava zo dňa 15.4.2008, s obsahom celého spisu, keď pojednával v neprítomnosti zástupcu splnomocnenca navrhovateľa a opatrovníčky odporcu v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zistil nasledovný skutkový stav:

Predmetom konania je nárok na zaplatenie sumy 1.451,30 eura s príslušenstvom.

V rámci skutkového stavu v prejednávanej veci bolo zistené, že navrhovateľ a odporca uzavreli v Bratislave dňa 15.4.2008 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, na základe ktorej zmluvy sa navrhovateľ zaviazal zriadiť a viesť pre odporcu rastový osobný účet číslo XXXXXXXXXXXX v mene SKK, prijímať naň peňažné vklady a vykonávať úhrady z účtu v zmysle príkazov odporcu. Zároveň si účastníci v predmetnej zmluve dohodli službu „Povolené prečerpanie na osobnom účte“ tak, že navrhovateľ poskytol odporcovi peňažné prostriedky do výšky debetného limitu a odporca sa zaviazal splácať sumu čerpaných peňažných prostriedkov spolu s úrokmi priebežne, a to kreditnými obratmi na účte, ako aj kedykoľvek v plnej výške na požiadanie navrhovateľa. Dohodnutá výška úroku v zmysle platného Sadzobníka poplatkov Dexia banky Slovensko a.s. bola 16,90 % ročne. Dňa 15.4.2008 v Bratislave uzavreli navrhovateľ a odporca Dodatok k zmluve o účte - bonus/zľava č.d.:01, na základe ktorého dodatku sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi k balíku služieb Balík Výhoda 50 bonus vo výške 1.200 Sk. Listom zo dňa 6.11.2009 odstúpil navrhovateľ od Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 15.4.2008 z dôvodu, že na účte odporcu bol ku dňu 25.6.2009 vykazovaný debetný zostatok v sume 1.396,13 eura a vyzval odporcu na úhradu debetného zostatku do troch dní od doručenia oznámenia. Ku dňu 18.11.2009 vznikol na účte odporcu debetný zostatok z dôvodu prekročenia povoleného prečerpania pri službe „Povolené prečerpanie na osobnom účte“ vo výške 1.451,30 eura, keď celkový súčet kreditných položiek predstavoval sumu 11.980,16 eura a celkový súčet debetných položiek predstavoval sumu 13.431,46 eura, teda rozdiel je suma 1.451,30 eura.

Podľa ustanovenia § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa ustanovenia § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre prevody peňažných prostriedkov.

Podľa ustanovenia § 710 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa ustanovenia § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 369 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa ustanovenia § 388 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby.

Podľa ustanovenia § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti.

Podľa ustanovenia § 397 Obchodného zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal zaplata sumy 1.451,30 eura s príslušenstvom, ktorá suma podľa navrhovateľa je rozdielom debetných položiek v sume 13.431,46 eura a kreditných položiek v sume 11.980,16 eura. Navrhovateľ bol súdom uznesením číslo konania 10C/274/2013-50 zo dňa 27.5.2013 vyzvaný, aby uviedol presný spôsob výpočtu sumy 1.451,30 eura v rozpise na jednotlivé čiastky a dni čerpaných peňažných prostriedkov a vrátených peňažných prostriedkov v rozhodnom období a ak uvedená suma zahŕňa poplatky a úroky, tieto jednotlivo špecifikoval. Výzvou zo dňa 22.7.2013 urgoval súd odstránenie väd návrhu v zmysle uznesenia číslo konania 10C/274/2013-50 zo dňa 27.5.2013. Výzvou zo dňa 19.8.2013 súd vyzval navrhovateľa, aby predložil presný výpočet sumy 1.451,30 eura, z toho čerpané a nevrátené peňažné prostriedky, zmluvnú pokutu, úroky, úroky z omeškania a iné. Ku dňu vyhlásenia rozsudku navrhovateľ návrh v zmysle vyššie uvedeného nedoplnil. Navrhovateľ zotrval len na svojom doterajšom tvrdení, že suma 1.451,30 eura pozostáva z rozdielu debetných položiek v sume 13.431,46 eura a kreditných položiek v sume 11.980,16 eura.

Zo skutkových zistení mal súd jednoznačne preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo zriadením osobného účtu dňa 15.4.2008 k vzniku obchodného záväzkového zmluvného vzťahu, v rámci ktorého bol navrhovateľ oprávnený prijímať platby v prospech odporcu ako majiteľa účtu a na druhej strane podľa jeho pokynov z tohto účtu realizovať platby. Navrhovateľ umožnil odporcovi na základe písomnej dohody zo dňa 15.4.2008 čerpanie peňažných prostriedkov z účtu nekryté zostatkom na účte, keď navrhovateľ v návrhu ani v ostatných podaniach neuviedol, aká bola výška povoleného prečerpania peňažných prostriedkov a táto skutočnosť nevyplývala ani z priložených listín. Navrhovateľ odstúpil od zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb listom zo dňa 6.11.2009. Vzájomný vzťah ohľadne debetného zostatku na účte, ktorý takto medzi účastníkmi konania vznikol, sa riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka upravujúcimi zmluvu o úvere. V súdenom prípade je zrejmé, že predmetom konania je plnenie si záväzkov odporcu vyplývajúcich zo zmluvy o zriadení debetného limitu, ktorá zmluva o zriadení debetného limitu z pohľadu právnej kvalifikácie je spotrebiteľskou zmluvou uzavretou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a riadi sa ustanoveniami zmluvy o úvere. Navrhovateľ pri uzatváraní zmluvy o zriadení debetného limitu vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a odporca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy o zriadení debetného limitu nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

Na základe výsledkov dokazovania dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Dôvodom zamietnutia návrhu je skutočnosť, že navrhovateľ v súdenom prípade neunesol dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku na zaplata sumy 1.451,30 eura s príslušenstvom, ktorá suma mala podľa navrhovateľa predstavovať rozdiel medzi debetnými a kreditnými položkami. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný návrhom a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými navrhovateľ svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v návrhu v spojitosti s petitom je potom vymedzený základ nároku uplatneného navrhovateľom, ktorý je predmetom konania. Navrhovateľ odvodzoval svoj nárok na zaplata sumy 1.451,30 eura s príslušenstvom zo zmluvnej povinnosti odporcu vrátiť vyčerpané peňažné prostriedky a zaplatiť dohodnuté úroky, poplatky a zmluvnej pokuty, z ktorých skutkových tvrdení vychádzal súd pri posúdení uplatneného nároku na zaplata sumy 1.451,30 eura s príslušenstvom po právnej stránke, jednak z aspektov významných pre posúdenie rôznych otázok procesnej povahy, ako aj pre posúdenie veci samej podľa predpisov hmotného práva.

Podľa názoru súdu nebolo predovšetkým z obsahu návrhu a vyjadrení navrhovateľa zrejmé, kedy a v akých sumách odporca čerpal peňažné prostriedky, aké konkrétne poplatky, t. j. v akej výške a za akým účelom, vyrubil navrhovateľ odporcovi a žiada ich zaplatiť, akú konkrétnu zmluvnú pokutu a za aké konkrétne porušenie zmluvnej povinnosti si navrhovateľ od odporcu uplatňuje a žiada ju zaplatiť. Navrhovateľ bol trikrát vyzvaný zo strany súdu na doplnenie opísania rozhodujúcich skutočností, avšak navrhovateľ zotrval vo vzťahu k požiadavke na zaplata sumy 1.451,30 eura len na tvrdení, že uvedená suma predstavuje nevyrovnaný debetný zostatok na účte a predložil súdu výpisy z účtu odporcu, z ktorých výpisov mal vyplývať nárok na zaplata tejto sumy. Výpisy z účtu obsahovali množstvo

označení ako napr. výber v hotovosti, výber ATM, úroky, vklad v hotovosti, splúroku, úprava debetných úrokov, SMS-kreditné obraty, Balík Výhoda 50+, SMS-platby PK, splátka úveru a pod.. V tomto smere je potrebné uviesť, že úlohou súdu nie je vytvárať skutkový stav z listín predložených navrhovateľom, ale naopak navrhovateľ je povinný uviesť presné údaje o tom, čoho sa navrhovateľ domáha. Napokon z množstva strán výpisov z účtu odporcu ani nebolo možné pri maximálnej vôli dospieť k záveru, z akých konkrétnych položiek pozostáva žiadaná suma 1.451,30 eura, teda kedy a v akej výške odporca čerpal peňažné prostriedky a aké ďalšie nároky zahrnuté v sume 1.451,30 eura si navrhovateľ uplatňuje, dokonca nebolo ani len možné určiť súčtom, ktorých sčítancov (číslic), a rozdielom, ktorých odčítancov, je výsledok suma 1.451,30 eura. Z obsahu spisu nebolo možné podľa názoru súdu zistiť, na základe akých skutkových tvrdení dospel navrhovateľ k požiadavke na zaplatenie práve sumy 1.451,30 eura.

Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie. Podľa názoru súdu sa navrhovateľovi nepodarilo vôbec preukázať opodstatnenosť nároku na zaplatenie sumy 1.451,30 eura s príslušenstvom. Navrhovateľ neprodukoval žiadne dôkazy na preukázanie svojho tvrdenia ohľadne nároku na zaplatenie sumy 1.451,30 eura s príslušenstvom a z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ napriek márnemu poučeníu podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v konaní nepredložil súdu a ani nenavrhol vykonať žiadne relevantné dôkazy preukazujúce opodstatnenosť jeho nároku na zaplatenie sumy 1.451,30 eura s príslušenstvom. Podania navrhovateľa, resp. výpisy z účtu odporcu priložené k podaniam navrhovateľa, boli zmätočné, bez vzájomnej súvzťažnosti a z ich obsahu nebolo možné vytvoriť celkový prehľad o skutkovom deji sporu v nadväznosti na okolnosti vzniku nároku na zaplatenie sumy 1.451,30 eura s príslušenstvom. V konaní zistený skutkový základ neumožňoval súdu ustáliť vznik konkrétnej povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.451,30 eura s príslušenstvom, a preto súd rozhodol v situácii dôkaznej núdze, ktorej dopad (neúspech v konaní) pričítal navrhovateľovi. Práve neunesenie dôkazného bremena zo strany navrhovateľa malo vecný dopad na výsledok sporu v podobe vydania meritórneho rozhodnutia, ktorým súd návrh v časti o zaplatenie sumy 1.451,30 eura s príslušenstvom zamietol.

Opatrovníčka odporcu v prejednávanej veci vzniesla námietku premlčania celého uplatneného nároku, čo do istiny a jej príslušenstva vychádzajúc z trojročnej premlčacej doby. Keďže záväzkový vzťah medzi účastníkmi konania je obchodnozväzkovým vzťahom zo zmluvy o úvere, riadi sa aj premlčanie príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka a premlčacia doba je tak štvorročná. Tak, ako už bolo konštatované vyššie, navrhovateľ v konaní nepreukázal, kedy a v akých sumách odporca čerpal peňažné prostriedky a kedy a aké poplatky, zmluvnú pokutu a iné nároky zúčtoval navrhovateľ odporcovi, teda nebolo preukázané ani len rozhodné obdobie, za ktoré si navrhovateľ uplatňuje svoj nárok. Práve z tohto dôvodu nebolo možné relevantne posúdiť vznesenú námietku premlčania opatrovníčky odporcu, keď nepochybne nároky vzniknuté a neuhradené odporcom pred 17.9.2008 sú premlčané, avšak vzhľadom na nedostatok skutkových tvrdení, nebolo možné tieto nároky vzniknuté pred 17.9.2008 oddeliť od nárokov vzniknutých neskôr a konštatovať ich premlčanie. To však nemení nič na fakte, že návrh bol zamietnutý z iných dôvodov.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, avšak plne úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko náhradu trov konania výslovne nežiadal, i keď inak by mu na ňu vzniklo právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.